Omul anului 1938

Manole Stroici laureatul „marelui premiu național al Sportului“

SE AUTO-INTERVIEWEAZA

„Am luat hotărîrea să mă retrag din arena sportivă!“

ȘTIȚI CAT IL COSTA PE UN SPORTIV AMATOR PARTICIPAREA LA 16 TURNEE INTERNAȚIONALE? — UN MILION LEI!..

1930 a fost anul debutului meu în tir. Intr'o zi de Marți, — zi predestinată nenorocirilor — nu știu în câte ale lunei Mai, am tras cele dintâi lovituri de armă, pe un teren amenajat pentru tirul la porumbei vii.

Prima Duminică după, se trăgea Campionatul României dotat cu un trofeu splendid donat de M. S. Regele Ferdinand I. Condițiunile pentru adjudecarea definitivă a acestui trofeu erau extrem de dificile, ca să nu zic imposibile. Câștigător definitiv era acela care reușia să cucerească campionatul României trei ani consecutivi.

Regula cu «proverbialul noroc al începătorilor» nefiind nici de această dată dezisă, am câștigat campionatul țări pe anul 1930, trăgând contra celor mai buni și rutinați trăgători români.

Intâmplarea a făcut să reediteze victoriile în 1931 și 1932 și, clasându-mă primul în Campionatul național, să mă văd câștigător definitiv al Cupei Regale, poate cea mai frumoasă cupă cucerită cândva de mine.

In anul 1933 am câștigat primul meu concurs internațional, la Varna, (Bulgaria) cucerind premiul balcanic la porumbeii vii.

In anul 1934 cuceresc pentru a patra oară campionatul României.

Anul 1935 îmi aduce primul campionat balcanic la talere (50/50) disputat la Rusciuc (Bulgaria).

In anul 1936 câștig — spre surprinderea generală — campionatul internațional al Ungariei (25/25) și pentru a doua oară campionatul interbalcanic la Atena.

In anul 1937 câștig din nou campionatul Ungariei (25/25). Grand Prix-ul în cadrul Erpoziției la Paris, etc.

Iar în anul 1938, cuceresc pentru a treia oară Campionatul Internațional al Ungariei, import cu Laureus marele Handicap din Paris — cea mai grea probă a anului, — impart cu Dr. Lefevre Grand-Prix-ul de talere al Franței, câștig cupa balcanică la porumbei vii (Sofia) și în cadrul campionatelor lumii și ale Europei mă clasez printre primii și cuceresc splendide cupe și trofee.

Am luptat greu, am luptat cu râvnă și cred că mi-am implinit datoria. Cele patru campionate ale Ungariei, trei grand prix-uri la Paris, două campionate balcanice, patru cupe balcanice și cele aproximativ — căci le am uitat — 50—60 premii întâi, mi-au adus anul acesta supremul trofeu la care poate râvni un sportiv «Marele Premiu Național».

UNDE AM TRAS ȘI CU CINE

Am tras în Franța, Germania, Cehoslovacia, Italia, Ungaria, Bulgaria, Grecia, Monaco, Austria, Finlanda, apărând prestigiul sportului românesc numai în ultimii doi ani și jumătate, la 16 diferite competiuni internaționale.

Ca să-și poată da cineva seama de câtă răspândire și importanță se bucură tirul la zbor în apus, citez doar că în Italia s'a făcut cu mare fast, de curând, inaugurarea celui al 1000-lea teren de tir, —(noi avem unul singur) — iar în programul de instrucție al cadrelor aviatice germane, ungare, negleze și italiene, tirul la zbor este obligator.

Am tras contra celor mai buni trăgători din lume și în afară de campionatele ungare, unde am învins de trei ori consecutiv, echipa campionilor lumii, pot afirma cu toată modestia că am adus reale servicii de propagandă țării, prin participarea mea—de multe ori victorioasă — la campionatele de tir, unde cele mai multe țări din Europa își trimit cu regularitate reprezentanții lor.

După cum footbalul este sportul favorit al marelui public, tot astfel vânătoarea și tirul la zbor sunt sporturile de predilecție ale unui anumit public, compus în marea lui majoritate din intelectuali, militari latifundiari sau oameni politici.

La marile concursuri din apus, și mai cu seamă în marea săptămână a tirului care are loc în fiecare an la Paris, șefi ai oștirei franceze, prinți de coroană, marea nobleță a Franței și magnații finanței internaționale își dau întâlnire, urmărind cu mare interes desfășurarea probelor, la cari particiă cei mai virtuoși tintași din lume.

In ochi acestor pasionați ai tirului, în majoritatea lor personalități cu influență și răspundere în viața socială sau publică a țării lor, victoria unui trăgător constitue victoria unei națiuni. Am avut și eu norocul — și nu odată — să înalț tricolorul românesc victorios pe standurile de tir streine.

Ca să fii victorios acolo este nespus de greu. In probele mai însemnate, găsim în totdeauna 150—200 de trăgători învinși, cu toții sportivi de cea mai înaltă clasă internațională. Sunt trăgători emeriți cari ani dearândul nu reușesc să cucerească un premiu și se pot socoti fericiți când sunt plasați. Trăgători ca Warren, Strasburgher, Lumnitzer, Dora, Guastala sau Deloy sunt nespus de greu de înfrânt și totuși am reușii să-i dobor de câteva ori.

CUM AM CAȘTIGAT

Nu știu și, paradoxal, voi răspunde că am învins fiindcă nu am ținut morțiș să înving.

Secretul victoriilor mele cred că-l aflu în faptul că, la începutul disputării probelor, pentru mine «cupa» nu a constituit nici când un obiect râvenit cu patimă, iar în timpul disputelor sportive, concurenții mei nu i-am socotit nici când dusmanii mei.

Tirul, prin excelență, este sportul purului reflex, cei mai neînsemnată preocupare sau cauză externă modifică funcțiunea lui normală și te scoate din formă.

Pentru mine în totdeauna important nu a fost să câștig, ci să trag, să fac sport. De aceia senzațiile de mulțumire pe care mi le-a cauzat desfășurarea unui concurs au fost întotdeauna mai puternic, decât satisfacția procurată de clipa victoriei finale.

Infrângerile suferite nu au fost niciodată pentru mine cauze de întristare și victorios, nici când nu mi-am subestimat adversarii.

In timpul desfășurării probelor, întregul meu sistem fizic și psihic, degajat cu desăvârșire de acele sentimente și resentimente cari ar putea să le influențeze în normala lui desfășurare, dădea maximum de randament.

Nepreocupat de tirul celorlalți concurenți, și cu inima netremurândă la gândul că a-și putea fi învins, înaintăm în cele mai grele probe cu reflexele neinfluențate, nici de oameni și nici de strălucirea trofeelor.

Astfel, se explică, dealtfel, un fenomen atât de obișnuit în lumea sportivilor. In timpul exercițiilor de antrenament, majoritatea trăgătorilor obțin scoruri impresionante și isprăvesc prin a obține rezultate de zastruoase în concursurile oficiale. Ei trag crispați, trag cu patimă, deci nu pot trage bine.

Aș putea cita chiar un exemplu. Am câștigat campionatul maghiar trei ani consecutivi: 1936, 1937, 1938, în compania celor mai reputați trăgători mondiali. Este adevărat că în aceste campionate am reușit scoruri excepționale adică 100/100. Era însă foarte normal că din lotul acelor formidabili trăgători — atât de reputați încât refuzau streinii să mai tragă contra lor — să totalizeze măcra câțiva un rezultat egal cu al meu.

Un Lumnitzer, de pildă, care a totalizat la cucerirea campionatului lumei, 298 de loituri bune din 300.

Și nu a fost așa. Dece? Nu mai socot oportun să o spun.

Cred doar că nu am câștigat cu aceste campionate pe atât, pe cât le au pierdut ei.

Un șfat deci, acelora cari, indiferent că mânuesc o armă, o rachetă, o crosă sau floretă: educați-vă să primiți înfrângrile cu seninătate și vă va surprinde ușurința cu care se dobândesc victoriile.

SPORTUL, ELEMENT DE BAI AL CIVILIZAȚIEZA MODERNE

In spațiul restrâns al câtorva coloane greu mi-ar veni să pot amplifica afirmațiunea de mai sus.

Știm doar că, înainte vreme, chel tuirea energiilor fizice și elanurilor sufletești, pe care le aflăm în ori și ce individ și cari stăpânește viața tuturor popoarelor, se producea pe cale naturală, prin viața mai apropiată de brazdă, de codri, de munți și de ape.

Consumarea acestor energii este doar viața.

Numai surplusul lor se uza pe calea artificială a sportului. Ce făceau doar altceva dcât sport, acei cavaleri medievali, cari își încrucișeau lăncile și roșiau nisipul arenelor pentru o rază, sau își încingeau

MANOLE STROICI ȘI AL DOILEA CLASAT LA BALCANIADA DE TIR

spadele și se avantau pe căile fără capăt ale Cruciadelor?

Viața modernă însă, creind condițiuni noi de existență, îndepărtând pe individ de natură și artificializându-i traiul, omenirea luneca grăbită spre degenerare.

Natura însă etern regulator al creațiunei — în timp ce civilizația modernă își construia block-hausul închizând în chilii sumbre existenți umane menite să se vestejească din lipsă de aer și soare — intervine și cu un gest reflex de salvgardare a omenirei, inoculează întregii lumi un virus nou: «sportul».

Romanul a constituit caracteristica secolului al XIX.

Sportul îl caracterizează desigur pe acel pe care îl trăim.

Nu sunt prea mulți ani de când, vroind să justific alegerea mea ca președinte al celui mai vechi club de football din țară — «Colțea» — băteam din zori și până pe'nserat mingea pe maidanele — rămase maidane — ale terenului F. S.T. R. ului dela șosea.

Imi reamitesc și astăzi de privirile compătimitoare ale contimporanilor mei, de câte ori, cu droaia de copii după mine — căci eu aveam mingea — îmi făceam intrarea triumfală pe la «capul podului» în oraș.

Pot afirma că am făcut parte din ceata pionerilor sportivi dela noi.

In zilele noastre, ce schimbare! Virusul a reacționat rapid și sigur.

Sportul este astăzi o îndeletnicire obligatorie pentru tineret, iar acelora împovărați de ani pentru cari stațiunile balneare și cataplasmele erau singura preocupare a vârstei, le-a deschis o cale nouă, calea celei de a doua tinerețe.

Astăzi toată lumea face sport, căci este bine și e modern și cine nu-l practică își instalează în bae un aparat pentru vâslitul artificial ca să nu fie socotit un retrogradat ridicol.

Otempora, o mores!

TOATA LUMEA FACE SPORT

Dar cum îl facem? iată ce trebue să devie cât mai curând preocuparea de căpetenie a celor cari conduc destinele sportului românesc.

Sportul este eminamente o îndeletnicire omenească menită să apropie, să înfrățească pe semeni și să le înobileze caracterele. Nu pot concepe progres sportiv, fără o armonioasă și sincronică desvoltare ale calităților fizice cu acele sufletești.

Loialitatea trebue să completeze temperamentul sportiv, după cum rezistența fizică îi perfecționează sistemul organic.

Și, totuși, nu aș putea afirma că, odată cu așezarea sportului pe primul plan al vieții noaster naționale, s'ar fi acordat educațiunei sufletești a sportivilor o prea mare însemnătate.

Afirm aceasta deoarece puține sunt reuniunile sportive dela noi, desfășurate sub semnul unei desăvârșite corectitudini și loialități sportive.

Fapte și întâmplări de o excepțională gravitate au pătat viața sportivă a țării în ultima vreme.

Dacă juniorului de acuu zece ani astăzi protagonist și mâine spectator, i s'ar fi complectat educațiunea fizică cu acea sufletească, în capul oaspeților sportivi nu s'ar fi găsit cine să arunce cu sifoane și cărămizi, brancardele nu și-ar afla invariabil întrebuințarea la disputarea jocurilor divizionare, și bcicliștii nu s'ar bucura să smulgă o victorie, păcălindu-și camarazii și ridicând coastele munților tuplați în auto-camioane.

Cu astfel de metode sportul este menit să atingă cu totul alte țeluri decât acelea pentru care este creat și raul pricinuit patriei înlăuntrul și în afara granițelor, poate fi uneori ireparabil.

PROPAGANDA PRIN SPORT

Este indeobște cunoscut, ce strălucite rezultate se pot obține în timpurile noastre prin propaganda sportivă.

Un sportiv sau o echipă evoluând în fața unei mase de spectatori cifrate până la 100.000 de oameni, o victorie dobândită cu loialitate, poate câștiga stima, poate polariza simpatiile unei țări întregi pentru alta.

Ditirambele cu scopuri de propagandă ale unor corifei literari sau politici, — în care astăzi nu mai crede nimeni, — sunt marfă perimată.

Un Nurmi, celebrul alergător finlandez, a dus faima patriei sale peste mări și țări și întreaga maculatură multicoloră a serviciilor de propagandă nu ar fi putut aduce țării mai însemnate servicii de cât el.

De acia, o cât mai largă reprezentare și prezentă a cadrelor sportive românești pe stadioanele din apus se impune, căci multiple sunt astăzi firele din cari se țese bunul renume al unei țări.

Evident că o minuțioasă grijă trebue să urmărească educarea și perfecționarea acestor soli ai sporturilor, căci mai bine să strălucim printr'o totală absență decât printr'o ridicolă și inutilă prezență.

PROGRESUL SPORTULUI ROMANESC

Aș fi nespus de fericit să mi-l poată demonstra cineva.

Urmărese cu toată atențiunea evoluția sportului românesc de la 1918 și până astăzi și cu regret nu pot numi progres realizările noastre, în comparație cu acele ale altor țări din Europa.

Țări, cc populația în jumătate cât a noastră, cu perseverență, pricepere și ambițiune națională, au reușit să ridice generații sportive de înaltă clasă nternațională, și, în unele sporturi, să domine chiar cu autoritate.

Nume proprii mă opresc să înșir.

Dar mă întreb, și se întreabă de bună seamă toți cei cari îndrăgesc sportul și văd în el un factor de progres și întărire a neamului, un de vom ajunge.

Făcând abstracție de sub-mediocrile rezultate dobândit în atletism și ignorând o clipă dezordonatele rezultate ale footbalului național — dar de care facem atâta caz — mă cuprinde totuși un real simțământ de tristețe, când analizez numele celor cari formează echipele, cari dețin recordurile, cari apără prestigiul și culorile noastre românești peste hotare.

La noi cafeaua o vând armenii, plăcintele grecii, iar protagoniștii sportului sunt... tot ce vreți, — Progres!

CE VOI FACE

Este stereotipa întrebare cu care se încheie un interview.

Imi răspund mie însumi: mă retrag din sport, depun armele.

Cum deciziunea mea ar putea fi socotită drept o dezertare, astăzi când am fost distins cu «Premiul național al Sportului» pentru anul 1938, an în care am făcut dovada că mai pot apăra cu succes culorile românești peste hotare, — cred că pentru o corectă punere la punct sunt dator să-mi explic hotărârea.

Puțini sunt aci cari știu că tirul la zbor este unul din cele mai costisitoare sporturi.

Abandonând total ori și ce activitat eși preocupare mi-am închinat în ultimii ani tot timpul și puterea de muncă tirului.

Am apărat culorile țării la 16 campionate internaționale și anume. Franța (3). Ungaria (4). Monaco (1). Italia (2). Germania (1). Cehoslovacia (1). Bulgaria (2), Grecia (1), Finlanda (1), cheltuind pentru deplasări, taxe de înscrieri, talere și porumbei, cartușe etc. suma de peste **un milion.**

Am primit subvenții del aM. S. Regele, U.F.S.F. (20.000), și dela acei cari au înțeles să-mi sprijine activitatea sportivă, aproximativ 350.000 lei, restul până la suma de peste un milion depunându-l personal.

Obosit materialicește și sufletește de prea marile eforturi depuse pentru a-mi înlesni plecările peste hotare, unde cred că am aparat prestigiul sportiv al țării cu demnitate și succes, închei și mulțumesc domnului Rizea din Moreni, singurului suflet de român dela care am primit o felicitare în lunga mea carieră de sportiv.

MANOLE STROICI

Basket-ball-ul - sportul cu 7 milioane de practicanți 50.000 de grupări

ASTA IN AMERICA! DAR SI LA NOI, BASKETUL SE INFILTREAZA REPEDE ȘI SIGUR IN RANDURILE TINERETULUI ȘCOLAR

Avem: 50 de grupări, 250 jucători, 10 terenuri și 25 arbitri

Basket.., Basket... Basket..

Sportul care cunoaște unul dintre cele mai mari succese de popularitate în Statele Unite ale Americei de Nord. Vorbind despre succes nu trebuie să ne imaginăm faptele în raport cu situația acestor sporturi la noi. Nu. Să ne gândim un pic la ce înseamnă «SUCCES» în America și apoi vom putea vedea realitatea, așa cum se prezintă în această țară.

Amintim că acest sport practicat de 7 milioane jumătate de jucători legitimați. Există 50.000 de grupări afiliate. Sunt circa 150.000 de arbitri și vreo 80.000 terenuri.

Aceste date le-am culeș după o statistică lucrată în anul 1937. Pentru prezent cifrele trebuiesc majorate cu cel puțin 20 la sută. Asta ca să avem situația statistică cât mai aproape de realitate.

La noi situația cifrelor nu... întrec pe acelea ale americanilor.

Ne putem însă făli că avem și noi circa: 50 de grupări, vreo 250 de jucători, 8—10 terenuri și credem că există (fără a exagera) și 25 arbitri.

Ne facem datoria să menționăm că aceste date sunt culese de noi. Poate dacă ar fi o statistică oficială să fi fost mai apropiați de americani, în baza teoremei că EXTREMELE SE APROPIE.

EVOLUȚIA BASKET-BALLULUI LA NOI

Propriu zis, basketul a fost adus la noi în țară de către americani de asta avem puncte comune cu ei prin organizația lor Y. M. C. A., un de erau conducători d-nii Stevens și Brown.

Ambii, îndrumători ai acestei asociații de tineret, au căutat și, datorită ambiției lui Stevens, au reușit, să introducă sporturile cari ar folosi individului și mai ales care sunt practicate în Statele Unite.

După cum spuneam mai sus, Stevens era acela care se ocupa îndeaproape de aceste chestiuni și prin felul cum a înțeles el să introducă basketul, s'a ajuns la ținta urmărită de asociație.

Apropierea dintre Sala YMCA și liceul Spiru Haret, care era abia în formare — suntem prin anii 1922-23 a făcut ca tinerii doritori de «chiul» să greșească drumul înspre cursuri venind în spre Sala unde «americanii» jucau basket.

Astfel s'a introdus cu multă ușurință noul sport, care numai în scurt timp a reușit să se impună pe primul plan la liceul Spiru Haret.

Dintre primii jucători cari au rezultat din această epocă este și Ardaș Kundakgian actualmente la Sportul Studențesc și Emma Dumitrescu selecționat în echipa reprezentativă de acum și supranumit «JOLLY-JOKER»-ul acestei echipe

După ce s'a jucat în cadrul liceului un timp, se introduce basketul și la liceul Matei Basarab, unde până atunci se juca numai volley ball. «Mateiștii» erau campioni imbatabili la volley ball.

Din primul match inter-licee, Matei Basarab, datorită elementelor de care dispune, reușește să învingă destul de comod.

Incepe seria interminabilelor matchuri inter-școlare pe care ambiția profesorilor și mai ales adversitatea dintre elevi le făcea extrem de disputate.

Basketul începe să-și apropie oameni cari mai târziu au «un cuvânt» de spus.

D. prof. Dutescu prof. Zahirnic, Ion Popovici și alții au început să se ocupe de situația pe care o aveau cei cari jucau basket și au căutat să organizeze câte o competiție care să dea impuls sportului.

Anul 1929 are o însemnătate dublă:

a) S'a organizat primul campionat de basket și

b) Este ultimul an de activitate neoficială.

Despre prima dispută oficială se pot scrie multe.

Turneul a fost câștigat de echipa din Floreasca, Viforul Dacia, cu formația: Nae Grozăvescu, Iancy Bardy, Caracaș, Beju, Neagu, Dodo Popovici.

INFIINȚAREA FEDERAȚIEI

Organizarea acestui sport în cadrele unei Federații a produs multă bucurie, deoarece în ultimul timp se resimțea foarte mult lipsa unui for superior în existența mărunță a câtorva asiciații.

Costi Herold sărind la «mălai»

In anul 1930 grupările: Y. M. C. X., Sportul Studențesc, Macabi, Avântul Sportiv, Juventus, Viforul Dacia, Astra Română, Apărătorii Patriei și R. C. B. pun bazele Federației, care la început era denumită Federația de Basket, Volley și Hand-ball.

In primul comitet federal au fost d-nii prof. Dutescu, președinte, prof. Zahirnic, Ion Popovici, Bubi Robaski și Bebe Robaski.

Munca de început a fost grea.

Puține încurajări și foarte multe piedici.

Forța spirituală creată mai ales prin acele grupări școlare ca Apărătorii Patriei și Avântul Sportiv au creat rezistența după un timp rezervoriul de talente și jucători.

Amintim dintre jucătorii de basket formați la Apărătorii Patriei pe următorii: Dudu Riegler, Samy Gruenstein, Moț Russu, Milan Măciulescu, Nae Alexandrescu, Petre Bălteanu, B. Berceși, Inghel, Schully Leizer, Avram Cohen, C. Notti, N. Lucianu, etc., etc. toți fiind și azi în rândurile primilor jucători existenți azi și, ce este mai frumos, sunt printre ei unii cari vor reprezenta culorile naționale încă multă vreme.

SITUAȚIA INTERNAȚIONALA ȘI SITUAȚIA ACAUALĂ A BASKETULUI

Am început articolul de față prin a arăta situația care există în Statele Unite. Vom complecta această imagine prin a reda câtevasituații existente pe alocuri.

Statele Baltice s'au impus de mult timp prin excelenta mânuire a sporturilor minore și mai ales prin **basket.** Este în aceste state o atmosferă favorabilă basketului, după cum în Statele Americei de Sud este curentul favorabil football-ului.

Este foarte interesant să arătăm că basketul este predat în școli, începând din cursul primar. Primele două clase servesc la inițierea teoretică. In clasa treia este adus balonul de basket cu care se fac mai mult exerciții de prindere și passe. Abia în clasa patra încep matchurile, elevii formând mai multe echipe și jucând în cadrul campionatelor existente.

Italia, de puțin timp, s'a impus și la basket datorită difuzării prin organizația fascistă și prin o minunată organizare a sportului însăși.

Franța este deasemeni la mare înălțime pe tărâmul acestui sport. Este știut de acei cari au fost prin Franța că în regiunea de Nord foot ballul își împarte spectatorii cu basketul, care este practicat excelent, iar în Sud, rugby-ul trebuie să-și dividă spectatorii tot cu basketul. De notat că în aceste regiuni de Sud, calitatea jocului lasă de dorit, însă este practicat pe o scară foarte întinsă.

Partea cea mai dificilă a acestui istoric este fără îndoială aceia a „Realizărilor pe tărâm internațional la noi.

Motive de forță majoră, de orice gen și natură, au abundat, împiedicând cu o regularitate cronometrică desfășurarea evenimentelor internaționale.

Au mai scris cândva de aceste ghinioane, care au făcut să se crează o legendă a „nedisputării" oricărui match international. Cele mai sigure turnee perfectate de Federație sau de grupări, au fost totuși ratate din cauzele arătate. Nimeni n'a crezut că s'a desfășurat turneul echipei A. C. 23 din Sofia, sau al echipei universitare din Brno.

Era cu totul ceva neverosimil chiar pentru acei cari au jucat.

Totuși au fost și matchuri internaționale, cu cari România a reușit s ăfacă o frumoasă impresie în străinătate, ziarele din străinătate fiind foarte atente față de jucătorii noștri.

In anul 1934 la 19 Decembrie au plecat în turneu jucătorii grupărei C. F. R. care au jucat în Franța. Turneul în sine a fost un mare succes deoarece rezultatele au fost excelente, chiar și cele negative, de oarece CFR. a întâlnit numai echipe din categoria «excelentă» și totuși, **peste tot au fost la înălțimea situației.** Turneul a luat sfârșit la 17 Ianuarie, când feroviarii s'au întors cu multe amintiri plăcute și mai ales cu multe învățăminte.

In anul 1935, România face marele efort de a deplasa o echipă națională la campionatele Europene, ce s'au disputat la Geneva.

Au făcut deplasarea următorii: D. Riegler, O. Belitoreanu, Em. Dumitrescu, N. Grozăvescu, N. Alexandrescu, Petre Bălteanu, M. Russu, S. Greunstein.

Rezultatele din acest campionat n'au fost din cele mai fericite pentru români, însă ținând seama de valoarea echipelor întâlnite și de faptul că debutau într'o competiție internațională, se pot socoti și acestea acceptabile.

Clasamentul la acest capionat a fost:

1. Letonia.
2. Spania.
3. Cehoslovacia
4. Italia.
5. Franța.
6. Elveția.
7. Bulgaria.
8. Ungaria.
9. România.

Letonii sunt incontestabili «Campionii Europei». Anul acesta echipa letonă a jucat nouă matchuri și a pierdut un singur match după ce au fost la egalitate după cele 40 de minute reglementare.

Iată palmaresul echipei letone:

Letonia—Estonia 52:14.
Letonia—Lituania 19:24 (19:19).
Letonia—Franța 52:14.
Letonia—Germania 50:16.
Letonia—Anglia 53:23.
Letonia—Franța 18—14.
Letonia—Italia 26—18.
Letonia—Franța 33—27.
Letonia—Estonia 21:17.

Un episod nostim dela aceste campionate europene ne-a fost povestit de către unul dintre jucătorii cari au făcut deplasarea.

«După ce au fost încartuiți, românii s'au pomenit cu vizita echipierilor unguri. Aceștia fiind siguri de faptul că cel puțin treisferturi dintre jucătorii români trebuie să fie... unguri, au început convorbirea direct în ungurește.

Răspunsul: le-a dat Ovidiu Belitoreanu în românește. Dar nu poate fi reprodus...

Venirea la conducerea acestei federații a d-lui Petre Angelescu înseamnă cel de al doilea mare eveniment.

A mscris la timp despre speranțele pe care le avem, datorită noului conducător al acestei federații, care în scurt timp s'a identificat cu interesele Basketului românesc.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.